

Akkoortje 4

De Vier Redeloze Zangen

Elke week zijn we als Stadhuiskoor (haast) compleet in de Schotse kerk om de longen uit ons lijf te zingen. Janneke, onze dirigent, wijst ons er regelmatig subtiel op dat de samenzang mooier wordt als we naar elkaar luisteren en de aanwijzingen van hard en zacht in de muziek volgen. Toch zijn wij als zangers meer van het motto van de Rotterdamse operazangeres Francis van Broekhuizen: 'Bij twijfel hard zingen'. Maar ach, mooi zingen of niet, hard of zacht, als we de neuropsycholoog Erik Scherder moeten geloven, verhoogt zingen de kwaliteit van ons leven.

De meeste mensen kunnen eerder zingen dan praten. We komen als boreling vaak ook op een vroeger moment met wijsjes in aanraking. Je moeder die neuriet voor je als je als klein pakketje in haar armen ligt. Je vader die je 'pompompommend' naar bed brengt. Een oma die om te troosten liedjes van vroeger voor je zingt. Dat zijn maar enkele voorbeelden. Het zingen zorgt ervoor dat je je als mensen met elkaar verbonden voelt en dat is precies wat er ook met ons in het koor gebeurt. Een koor zou je een sociale snelkookpan kunnen noemen.

Zingen doet nog meer met ons. Tijdens het kwelen van liederen maakt je lichaam stofjes aan waardoor je je gelukkiger gaat voelen: oxytocine. Niet voor niets wordt er op vele plekken op de wereld karaoke gezongen. Wellicht een nieuw idee voor ons afterkoor-borrel/hapje? Hoe dan ook, let er maar eens op: na een koorrepetitie loop je opgewekter naar buiten dan hoe je naar binnenkwam. Door het aanmaken van oxytocine is zingen sterk verslavend.

Die verslaving kan vergroot worden door humor. Lachen tijdens het zingen of tussendoor vergroot het geluksgevoel. Door samen lol te hebben, voel je je prettiger én voel je nog meer verbinding met elkaar. Humor komt om de hoek kijken bij komische situaties die ontstaan, zoals laatst toen de beide Nico's kluchtachtig naar elkaar op zoek waren in de kerk. John Lanting was er niets bij. Grappen liggen ook besloten in de repertoirekeuze. Denk maar aan de mimiek van sommige koorleden als we 'You never walk alone' zingen bijvoorbeeld. Alle tronies van De Muppetshow zijn te herkennen. Een stille show als het ware. Je zou je kunnen afvragen: waarom, hoezo? Dat lied is niet komisch maar per definitie verbindend, maar goed, het kippenvel is voorbehouden aan de sportliefhebbers onder ons. Humor werkt het sterkst op ons welzijn als we als koor kiezen voor geestige liedteksten. Het zingen van grappige liederen laat het oxytocine-niveau in ons lijf stijgen. Kortom, we kunnen rustig stellen dat de combinatie van zingen in het koor, het met elkaar verbonden voelen en onze gezamenlijke humor ons tot gelukkiger mensen maakt. Bijkomend voordeel: gelukkige mensen leven langer!

Dat brengt ons tenslotte bij de hamvraag: waar zijn 'De Vier redeloze zangen' gebleven? Zouden we in het licht van alle bovenstaande argumenten 'Er woonde in Jemeppe, Een nachtegaal in Echternach, Archibaldus van Oostzaan en Mathilde' niet in ere moeten herstellen? In deze gezangen zit de humor niet alleen in de tekst, maar ook nog in de muziek. Eén en al knipoog naar beroemde dichters en componisten! Dus Janneke en koorleden, wat let ons? Op naar de redeloze zangen en ons nog gelukkiger leven, haha!